

KERKKLOKJE VAN 24 FEBRUARI 2026 (nr. 04)

Pastoor Dölle tel. 045 4051273
Assistent-pastoor Geilen tel. 045 5241208
Koster Frank Bisscheroux tel. 06 14933993
Parochiebureau voor vragen en intenties op dinsdag in de pastorie door vrijwilligers van 09.30 -10.30 uur, tel. 5241208.
Parochiebureau pastoraal: donderdag van 14.00 – 16.00 uur.

Bankrekeningnummers: Kerkbijdrage: NL50 RABO 0137 7015 19

of NL90 INGB 0001 0346 51 t.n.v. Parochie H. Bavo.

Misintenties en andere betalingen: NL32 RABO 0137 7038 80 t.n.v. Parochie H. Bavo

Klussendienst: De klussendienst doet kleine klusjes voor die mensen die niemand hebben die hen kan helpen. Telefonisch opgeven (5241208) op dinsdag van 9.30u.-10.30u.

Ziekencommunie/ziekenbezoek: Als u de H. Communie wilt ontvangen op de eerste vrijdag van de maand of bezoek van pastoor op prijs stelt kunt u dat doorgeven op tel. 045 5241208. Ook voor ziekenbezoek in het ziekenhuis of kliniek door vrijwilligers kunt u dit nummer bellen.

Website: www.bavonuth.nl

Facebookpagina: Parochiecluster Méér-kerk

E-mailadressen: pastoor@h-clemens.nl; assistentpastoor@gmail.com;
secretariaat@parochieclustermeerkerk.nl; redactiekerkklokje@bavonuth.nl;
parochiebureau@bavonuth.nl.

MISINTENTIES VAN 1 t/m 14 MAART 2026

Zondag 1 maart 09.30 uur: H. Mis **m.m.v. Bavokoor en Orpheus** (met live streaming).

Intenties:

- zeswekendienst **Felicitás Bisscheroux-Herrmann;**
- zeswekendienst **Rosa van Schijndel-Op den Camp;**
- **1e jrd. Mia Nijsten-Smeets;**
- Felicitás Bisscheroux-Herrmann, bgv de verjaardag van Feline (ofg).

Maandag 2 maart 09.00 uur: H. Mis.

Vrijdag 6 maart 09.00 uur: H. Mis.

Intentie:

- Jo Knobben.

15.00 uur: uitstelling en aanbidding van het Allerheiligste.

Zondag 8 maart 09.30 uur: H. Mis (met live streaming).

12.30 uur: doop Jorn, Jinte en Lot de Rijk

Maandag 9 maart 09.00 uur: H. Mis.

Vrijdag 13 maart 09.00 uur: H. Mis.

15.00 uur: uitstelling en aanbidding van het Allerheiligste.

1. THEMA: De stormen van ons leven

Er zijn vele soorten stormen: stormen waarbij we onze spullen die buiten staan naar binnen halen of verankeren, en waarbij we thuis angstig wachten tot onze geliefden en huisgenoten veilig en wel thuis zijn. Maar ook binnen in ons kunnen stormen woeden. Ze doen ons beseffen dat het leven allesbehalve maakbaar is. Waar houd je je dan aan vast? De leerlingen van Jezus belanden op een nacht in een

dergelijke zware storm. Alles wordt heen en weer geschud, de boot loopt vol met water door de hoge golven die over de rand slaan. En Jezus lijkt te slapen.

Als alles zijn vertrouwde gang gaat, bevinden we ons in kalm en rustig vaarwater. We doen de dingen die we gewoon zijn te doen. We deinen als het ware op de golfslag van het leven. Natuurlijk hebben we zorgen, zorgen om de kleinere dingen. En ook zijn er regelmatig veranderingen in ons leven, maar vaak niet zo groot dat we erdoor van slag raken of het roer definitief om moeten gooien. In zo'n periode wijst niets op de storm die wellicht op komst is. En dat is soms maar goed ook. Zo ongeveer staan de leerlingen in het leven, vol vertrouwen waren ze in de boot gestapt, onwetend van wat hun te wachten staat.

Daarin lijken ze precies op ons. Ook wij weten niet wat ons in het leven te wachten staat.

Nieuwe vragen stellen we pas als onze situatie zich drastisch wijzigt en ons oude leven ten onder dreigt te gaan.

Dan komt het aan op geloof en vertrouwen. Hoe vaak vragen mensen zich niet af waar God is terwijl alles om hen heen lijkt in te storten? Maar Jezus is er gewoon en brengt de storm tot bedaren als we Hem maar aanspreken. Dan schuilt in de storm vaak een nieuw begin.

Assistent-pastoor Jan Geilen

2. PAROCHIEAGENDA

- elke donderdag 15.00-16.00 uur: kerk helemaal open; pastoor Geilen is aanwezig
- maandag 2 maart 20.00 uur: doopvoorbereiding (pastorie)
- vrijdag 6 maart 10.30 uur: ziekencommunie
- elke 2^e zondag van de maand is na de mis koffie in de kerk (**8 maart**)

3. LEVENSLESSEN

Soms, als je je vragen stelt over je eigen gedrag, besef je dat een klein voorval uit je jeugd cruciaal was.

Ik moet ongeveer 6 jaar zijn geweest, en mijn hartsvriendin woonde enkele huizen verderop. Wij trokken elke dag met elkaar op, waren de dikste maatjes. Maar daarnaast waren we ook kinderen, en de uitdrukking: "kinderen kunnen wreed zijn", klopt. Soms zei of deed je dingen, waarvan je wist dat ze wreed waren of onaardig. Er was een behoefte om te zien wat er dan zou gebeuren. Hoe de ander zou reageren. Wat het effect was. Op een zomerse middag speelde zij bij ons, en ik... ik probeerde iets uit. Ik weet niet wat ik gezegd heb, maar het was behoorlijk niet-oké.

Mijn vriendin verdween. En na een paar seconden volgde ik haar. Ze stond op de oprit van ons huis, geleund tegen de muur, haar hoofdje steunend tegen de door de zon opgewarmde stenen, met die engelachtige witblonde haren langs haar gezichtje, waarover de tranen stroomden.

Ik zag haar, ik keek naar haar, en dat verdriet dat zij op dat moment voelde, kwam als een boemerang bij me terug. Het greep me bij mijn hart. Haar verdriet kwam over me heen, boorde zich in mij, werd misschien nog wel intenser dan dat zij het zelf voelde. Het was verschrikkelijk om mijn allerliefste vriendin zo te zien huilen. Ik wilde niets liever dan dat het stopte, dat haar tranen weg waren en dat ze weer lachte.

Ik kan me niet meer herinneren wat ik gedaan heb, of we "het goed gemaakt hebben", en hoe dan, en of we daarna weer achterom huppelden om te gaan spelen.

Maar tot op de dag van vandaag herinner ik me dat moment, waarop mijn allerliefste vriendinnetje stond te huilen alsof haar hartje gebroken was. En ik was dat schuld. En begon ook te huilen. Ik herinner het me alsof het gisteren was. Hoe de pijn van een ander kan voelen alsof het je eigen pijn is. En misschien nog wel erger. Achteraf was dat moment een levensles. Een ervaring die me leerde wat mededogen, wat empathie, wat liefde is voor iemand. Het belang van het niet moedwillig, onnodig kwetsen van iemand. Niet alleen van degenen die je dierbaar zijn, maar óók - en misschien zelfs vooral - van degenen die je niet eens kent.

Goh.

Als je er over nadenkt, was er iemand anders die al tot de kern van de zaak kwam, al 2000 jaar geleden, met de woorden: *Heb uw naaste lief als u zelf.*

Mariëlle Winnubst-Benda

4. VASTENMAALTIJD 2026

In de veertigdagentijd willen we actie voeren voor de steun voor een veilig huis/opvanghuis voor vrouwen en kinderen die slachtoffer zijn van (huiselijk) geweld. Het valt onder de Stichting BINA DAYA ST. Vinsentius, Ende, op het Indonesische eiland Flores. We willen hen helpen met het verbeteren van het huidige gebouw en opvanghuis. Als onderdeel van de acties om geld bijeen te brengen willen we weer een 'vastenmaaltijd' organiseren. We willen u uitnodigen voor de vastenmaaltijd in het gemeenschapshuis De Lange Berg, Schoolstraat 9 te Hulsberg, en wel op **Vrijdag 20 maart, vanaf 18.00 uur.**

Een kennis van pater Stefan zal net als vorig jaar een heerlijke Indonesische maaltijd voor ons bereiden. U kunt voor € 30,- per persoon een ticket kopen voor deze maaltijd, maar u mag ook een hoger bedrag doneren. Betaling geschiedt ter plekke bij de maaltijd. Het bedrag dat na aftrek van de onkosten overblijft, is voor de vastenactie. Opgave bij de pastoor (06-28729707; email: pastoor@h-clemens.nl) of bij een van de kapelaans.

5. GESPREKSAVOND SYNODAAL PROCES woensdag 25 maart

Onze bisschop Ron van den Hout wil in ons bisdom een synodaal proces op gang brengen. In 2023 hebben we ook enkele avonden in onze parochies georganiseerd, toen op initiatief van Paus Franciscus, en daar willen we nu een vervolg aan geven.

We nodigen u uit om op woensdag 25 maart om 20.00 uur naar het gemeenschapshuis in Vaesrade te komen (voorkant van de kerk), voor een gespreksavond rondom de nota van onze bisschop "Verbonden met elkaar in Christus", als vervolg van het synodaal proces.

Naar aanleiding van 3 zaterdagochtenden in het najaar, waaraan meer dan 140 mensen uit ons bisdom hebben deelgenomen, priesters zowel als leken, heeft de bisschop op 17 december 2025 een toekomstvisie uitgebracht, getiteld "Verbonden met elkaar in Christus". Zijn bedoeling is dat er ook in de parochies over deze nota verder wordt gesproken op een synodale manier.

De bisschop spreekt daarin over de uitdagingen voor de kerk in onze tijd: als je bedenkt dat het kerkbezoek van 1960 tot 2024 is teruggelopen van 79% van de katholieken tot 3 %, die nog wekelijks een viering bezoekt, zie je de problemen in een notendop. Dat brengt zorgen met zich mee: wat doen we met zoveel/teveel kerkgebouwen in ons bisdom? Hoe kunnen we de boodschap van Christus eigentijds weer bij de mensen brengen? Hoe kunnen we de mensen weer terugbrengen naar Christus en zijn Kerk? De bisschop stelt in de nota: de Kerk van de toekomst moet een luisterende en dienende Kerk zijn. De parochie van de toekomst zal zijn: "Een gemeenschap van gemeenschappen, een netwerk van lokale groepen gelovigen en gezinnen, die zich verbonden weten door een bijzondere pastorale werkwijze, een gezamenlijke activiteit, inzet voor een speciale nood, een gedeelde devotie of een liturgische voorkeur."

De vraag voor de avond is: hoe zien wij de toekomst van onze parochies?

Wilt u de nota lezen? U kunt deze downloaden via de site van het bisdom (www.bisdom-roermond.nl) op de pagina 'laatste nieuws' helemaal onderaan.

Wilt u deelnemen aan deze avond? Meld u dan ivm de koffie/thee en de vlaai even aan bij ondergetekende, pastoor@h-clemens.nl of tel.: 045-4051273.

We hopen velen te mogen verwelkomen.

Pastoor George Dölle

6. WIE BEDACHT DE KRUISWEG?

Hij is in elke katholieke kerk te vinden: de kruisweg. Een reeks van meestal veertien schilderijen of andere afbeeldingen die het lijden van Christus verbeelden. Maar wie bedacht deze manier om de lijdensweg zo letterlijk uit te beelden?

Het is een goed gebruik – zeker in de Veertigdagentijd – om op vrijdag

'kruiswegeroefeningen' te houden. En zeker op Goede Vrijdag wordt in bijna elke parochiefederatie wel ergens de kruisweg gebeden. En vaak ook gelopen, door letterlijk

van tafereel naar tafereel te gaan. Soms gebeurt dit ook buiten, wanneer er sprake is van een kruiswegpark (Pater Karelpark Munstergeleen).

Maar waar komt deze traditie nu vandaan? De vroegste oorsprong ligt natuurlijk in Jeruzalem, waar Jezus gekruisigd werd. Al in de vroegchristelijke kerk trokken mensen op bedevaart naar het Heilig Land en bezochten daar de plekken waar het lijden van Christus zich had afgespeeld. Al vroeg werden deze plekken gemarkeerd door stenen met inscripties.

Vanaf de 13e eeuw waren het de franciscanen die pelgrims meenamen op een rondgang langs veertien zogeheten staties. Maar op bedevaart gaan was duur en gevaarlijk. Wie niet naar Jeruzalem toe kan gaan, moet Jeruzalem in huis halen, moeten veel middeleeuwers gedacht hebben. Zo ontstond de traditie om de kruisweg thuis na te bootsen. Her en der in Europa verschenen vanaf de 15e eeuw de eerste kruiswegen. Eerst alleen in franciscaner kerken en later in alle kerken en in speciale kruiswegparken.

Een man die een grote rol gespeeld heeft in de verspreiding van de kruisweg was de heilige Leonardo da Porto Maurizio (1676-1751). Deze franciscaan trok 40 jaar lang rond door Italië om het geloof te preken en richtte maar liefst 567 kruiswegen op. Op zijn advies besloot paus Clemens XII in 1731 om de kruisweg met veertien staties tot een verplicht onderdeel van het kerkinterieur te verklaren. Vóór die tijd wisselde het aantal van twee tot wel meer dan veertig. Tegenwoordig is het niet ongebruikelijk om aan de veertien staties weer enkele toe te voegen, waaronder de verrijzenis.

WEET U DAT:

- u de parochie helpt door zoveel mogelijk kerkbonnen te gebruiken i.p.v. cash?
- Judith van Judith's BloemStijl tweewekelijks voor een boeket bloemen op het altaar zorgt?
- u nog steeds bij de Jumbo houdbare levensmiddelen kunt deponeren (SAM-SAM) voor de mensen die minder te besteden hebben?

CITAAT:

I am somebody

(Jesse Jackson: iedereen moet altijd behandeld worden als iemand die ertoe doet.)